Cesvaines Ziņas

Marts, 2014. gads Cesvaines novada domes izdevums **Nr. 3 (248)**

Atklāts jauns zobārstniecības kabinets

7. martā labiekārtotās telpās tika atklāts novadnieces Alises Leimanes zobārstniecības kabinets, kas tagad atrodas Cesvaines novada domes administrācijas ēkas labajā spārnā.

Realizējot Lauku atbalsta dienesta (LAD) projektu, kurā paredzēts atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai, ir pilnībā labiekārtotas zobārstniecības telpas, kur cesvainiešiem un tuvākās apkaimes cilvēkiem varēs nodrošinās dažādus zobārstniecības pakalpojumus. Kabineta atklāšanas pasākumā Alise Leimane pauda prieku, ka ilgi gaidītais brīdis ir pienācis. Projekta realizācijā ieguldīts milzum daudz ne tikai Alises, bet arī ģimenes, draugu un tuvāko cilvēku enerģijas. LAD izsludinātā projekta ietvaros, vecāku iedrošināta, Alise iesniedza savu projektu, kurā bija paredzēts nodibināt uzņēmumu un labiekārtot kabinetu. Saņemtais finansējums ieguldīts telpu remontā un iekārtu iegādē. Savukārt materiāli, instrumenti un mēbeles sagādātas, realizējot „Altum" (iepriekš Hipotēku banka) jauno uzņēmēju atbalsta programmu, kas vairāk zināma kā starta programma.

Jaunajā zobārstniecības kabinetā Alise turpinās sadarbību ar zobārstniecības māsu Ingu Vaičikausku. SIA „AL Denta" klientiem nodrošinās terapeitisko ārstēšanu, protezēšanu, zobu raušanu, kā arī ķirurģijas pakalpojumus. Higiēnista pakalpojumus sniegs higiēniste Iveta Broka-Smirnova. Tepat ir pieejams digitālais rentgens, kas ļaus uzreiz, neizejot no kabineta, aplūkot attēlu. Starp jauniem pakalpojumiem Alise min implantu ievietošanu un sejas ķirurģiju, kas tuvākajā apkaimē šobrīd nav pieejama. Implantu izgatavošana un sejas ķirurģija notiks sadarbībā ar dakteri Māri Bērziņu.

Intensīvākais ikvienas zobārstu prakses darbs paiet pie zobārstniecības krēsla, kas ir kabineta sirds, tāpēc atklāšanas pasākumā simboliski tika pārgriezta lente ap krēslu. Labiekārtotās telpas ir gaišas un mājīgas un nemaz neatgādina novecojušos priekšstatus par zobārstniecības kabinetu. Šobrīd Alise saskaņo grafiku, jo paredzēts apvienot darbu Cesvainē un Rīgā, taču pieteikt vizīti var jau tagad, zvanot pa tālruni 22322556.

Labiekārtotās telpas ir gaišas un mājīgas un neatgādina novecojušos priekšstatus par zobārstniecības kabinetu

Kabineta atklāšanas pasākumā simboliski tika pārgriezta lenta ap krēslu

Kristīne Vilciņa, *autores foto*

Pavasara medus garša gleznu izstādē

Kopš 10. marta Cesvaines novada domes zālē ir skatāma tautas tēlotājmākslas studijas „Madona" gleznu izstāde. Studija izstādi Cesvainē atklāj pirmo reizi, taču pēc atklāšanas pasākuma ir skaidrs – viņi te vēlas atgriezties vēl.

Tēlotājmākslas studija „Madona" ir dibināta 1975. gadā mākslinieka Jāņa Simsona vadībā, taču kopš 1989. gada to vada Līga Kalniņa. Studija ir neatņemama Madonas pilsētas mākslas un kultūras sastāvdaļa, kas dod iespēju pulcēties noteiktam interesentu lokam. Šis loks nav slēgts – un vienmēr tiek gaidīti jauni dalībnieki, kam sirdī ir nepiepildītas ilgas radoši izpausties.

– Mūsu studijai nākamgad būs 40 gadu jubileja. Esam darbojušies dažādās telpās, taču nu jau kādu laiku par savām mājām saucam Madonas kultūras namā esošās telpas, kuras ir mājīgas un plašas. Studijā ir cilvēki, kas darbojas kopš pirmās dienas, kā arī tādi, kuri tikai pirms gada sākuši apmeklēt studiju, – stāsta vadītāja Līga Kalniņa.

Izstādē ir aplūkojamas trīsdesmit gleznas, kas ir piemeklētas, balstoties uz dabā notiekošo, tāpēc visos darbos jūtamas pavasara vēsmas. Darbu autori nav profesionāli mākslinieki, bet gan cilvēki, kas glezno pēc savām izjūtām un izpratnes.

– Jāglezno tad, ja sirds sāp, ka neglezno. Un patiešām sirds sāp, kad neglezno. Redzu zināmu sakarību starp studijas apmeklējumu un cilvēku ikdienas iespējām: ja kāda ilgi nav, tas nozīmē, ka cilvēks strādā. Parasti tiekamies divreiz nedēļā, bet ne vienmēr šajās tikšanās reizēs ir enerģija gleznot. Piemēram, parasti pēc izstādes atklāšanas vienkārši sanākam kopā, – atklāj studijas vadītāja.

Kā stāsta Līga Kalniņa, katrā darbā ir redzama cilvēka personība un individualitāte. Visiem nevar patikt gleznas, un tā arī vajadzētu būt, jo mums katram ir citāda gaume. Turklāt gaumi nosaka arī mode: paiet laiks, mainās cilvēku attieksme un redzējums. Galvenais uzsvars – lai cilvēks glezno tā, kā to liek sirds. Studijas „Madona" darbus parasti vērtē visi kopā, un tad katrs izsaka sava vērtējumu: kas viņam patīk, kas ne. Savukārt vadītāja Līga Kalniņa komentē un paskaidro, kas darbā ir izdevies, ko varētu uzlabot.

Studijas dalībnieki atzīst, ka Cesvaines novada domes telpas ir piemērotas izstāžu rīkošanai, tāpēc viņi noteikti vēlēsies ar kādu izstādi atgriezties šeit.

Ikviens aicināts apmeklēt izstādi katru darbdienu Cesvaines novada domes lielajā zālē no pulksten 9.00 līdz 13.00 un no 14.00 līdz 17.00.

Līga Kalniņa: „Galvenais, lai cilvēks glezno tā, kā to liek sirds"

Izstādei izvēlētas tādas gleznas, kas atbilst gaidāmajam gadalaikam – pavasarim

Kristīne Vilciņa, *autores foto*

2014. gada 14. marta domes sēdē

• Nolēma ņemt Valsts kasē aizdevumu 119 600 *euro* Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta līdzekļiem līdzfinansētā projekta „Kompleksi risinājumi siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai Cesvaines internātpamatskolā" īstenošanai un aizdevumu 93 800 *euro* 2014. gada aprīlī ar Eiropas Savienības Kohēzijas fonda līdzekļiem līdzfinansētā Cesvaines ūdenssaimniecības attīstības II kārtas projekta „Ūdenssaimniecības pakalpojumu attīstība Cesvainē" pabeigšanai, ko realizē SIA „Cesvaines komunālie pakalpojumi".

• Nolēma palielināt SIA „Cesvaines komunālie pakalpojumi" pamatkapitālu, ieguldot sabiedrības pamatkapitālā 93 800 *euro* un pretī saņemot jaunu daļu skaitu.

• Izdeva saistošos noteikumus „Par kārtību, kādā Cesvaines novada pašvaldības darbinieki rīkojas ar pašvaldības mantu".

• Paredzēja 2014. gada valsts budžeta mērķdotāciju mākslinieciskо kolektīvu vadītāju darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, kas iekļautas Cesvaines kultūras nama budžetā, novada mākslinieciskо kolektīvu vadītāju darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām.

• Palielināja Cesvaines novada domes bērnu un jauniešu centra vadītāja amata vietu no 0,5 amata vietām uz 1 amata vietu ar 2014. gada 1. aprīli.

• Izdeva saistošos noteikumus „Par grozījumiem Cesvaines novada domes 2013. gada 14. novembra saistošajos noteikumos Nr. 14 „Pašvaldības aģentūras „Cesvaines tūrisma centrs" maksas pakalpojumi"".

• Noteica maksas pakalpojumu cenas internātpamatskolā, tās stājas spēkā 2014. gada 1. aprīlī.

• Nolēma atbalstīt ar 100 *euro* līdzfinansējumu E. Š. filmas veidošanai par pretošanās kustību Baltijā, kā arī I. M. piedalīšanos Latvijas alternatīvās motosporta asociācijas organizētajā motokrosa turnīrā 10 posmu sacensībās Latvijā 2014. gadā, piešķirot 200 *euro* no domes budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem.

• Komandēja Cesvaines vidusskolas direktoru Didzi Bauni „COMENIUS" projekta „Pa dažādiem ceļiem – vienā pasakā" dalībnieku sastāvā braucienā uz Vāciju no 2014. gada 14. marta līdz 25. martam. Komandējuma laikā uzdeva Cesvaines vidusskolas direktora vietniecei izglītības jomā Veltai Kalniņai pildīt direktora pienākumus, saņemot 30 % atlīdzību no viņai noteiktās mēnešalgas.

• Atdalīja zemes vienības un nekustamajiem īpašumiem piešķīra adreses.

• Grozīja akciju sabiedrībai „Latvijas autoceļu uzturētājs" Madonas ceļu rajonam izsniegtajā bieži sastopamo derīgo izrakteņu ieguves atļaujā iesniedzēja firmu „Akciju sabiedrība „Latvijas autoceļu uzturētājs"" uz firmu „Valsts akciju sabiedrība „Latvijas autoceļu uzturētājs"" un noteica valsts nodevu 71,15 *euro* par grozījumiem atļaujā.

• Nolēma nenodot nomā nedzīvojamās telpas (telpu grupas numurs 014), kas atrodas pašvaldības īpašumā Pils ielā 2 Cesvainē Cesvaines novadā.

• Izdeva saistošos noteikumus „Par grozījumiem 2011. gada 21. decembra saistošajos noteikumos Nr. 26 „Par sociālās palīdzības pabalstiem"" un „Par kustamo īpašumu, kas nav uzskatāms par īpašumu, novērtējot ģimenes (personas) atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam Cesvaines novadā".

Deputāta portrets

Turpinot cesvainiešus iepazīstināt ar novada lēmējvaras pārstāvjiem, šajā numurā publicējam interviju ar deputātu Jāni Vanagu, kura ikdiena rit kā uzņēmuma „Cesvaines komunālie pakalpojumi" tehniskajam speciālistam. Par deputātu Cesvaines novada domē Jānis strādā jau piecus gadus.

Pastāsti vairāk par sevi!

– Esmu dzelzavietis, dzimis 1964. gada 8. martā Cesvaines slimnīcā, kur patlaban darbojas Cesvaines pansionāts. Skolas gados dzīvoju Dzelzavā un mācījos Dzelzavas astoņgadīgajā skolā, bet no 9. līdz 12. klasei – Cesvaines vidusskolā. Pabeidzu arī Madonas Bērnu mūzikas skolas Pūšamo instrumentu nodaļu. Pēc tam vienu gadu mācījos Rīgas 8. tehniskajā skolā, pēc kuras pabeigšanas iestājos Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Pārtikas rūpniecības tehnoloģijas fakultātē, kuru absolvēju pēc piecu gadu mācībām. Pirmā darbavieta trīs gadus bija Saldus rajona kolhozs „Pampāļi", kurš līdz ar neatkarības atgūšanu tika pārveidots par paju sabiedrību. Strādāju konservu cehā par tehnologu, pēc tam par ceha vadītāju. *Repšiku* laikā vienu gadu strādāju Rēzeknes rajona Ratniekos, kur tika celts, bet tolaik palika nepabeigts konservu ražošanas cehs. Patlaban, iespējams, ceha būvniecība ir pabeigta, jo lielveikalos var iegādāties Ratniekos ražotus garšvielu konservus. Tā kā Ratniekos paju sabiedrība tika likvidēta, pārcēlos atpakaļ uz Dzelzavu, kur vienu vasaru pelnīju naudu, lasīdams mežā mellenes. Tā ir neaizmirstama vasara: cēlos ap pieciem rītā, ar divriteni braucu uz mežu, lasīju mellenes, ap vieniem dienā biju mājās, tīrīju ogas un vedu nodot. Dienā varēja nopelnīt 5–7 latus, kas tiem laikiem bija neslikta nauda. Pēdējos gados tajos mežos gan tik daudz ogu vairs nav: ogulāji veci, daļa mežu izcirsta. Piecus gadus strādāju Dzelzavas Speciālajā internātskolā par audzinātāju, divus – par saimnieku. Kopš 1999. gada dziedu Cesvaines jauktajā korī. Kad tuvojās Eiropas Savienības projektu realizācija, kora dalībniece Ināra Puķīte izteica piedāvājumu strādāt SIA „Cesvaines komunālie pakalpojumi". Šo piedāvājumu pieņēmu – un nu jau vairākus gadus strādāju SIA „Cesvaines komunālie pakalpojumi" par tehnisko speciālistu.

Cik ilgi darbojies kā deputāts? Kas pamudināja kandidēt?

– Piedāvājumu kandidēt par deputātu man izteica divi kungi, nenosaukšu gan, kuri. Bet Cesvaines novada domē kā deputāts darbojos jau piekto gadu.

Kas deputāta darbā visvairāk patīk? Kas sagādā grūtības?

– Visvairāk deputāta darbā patīk, ja ir iespēja jautājumus atrisināt tehniski, ar to domāju – atrodot risinājumus, kuros nav nepieciešama līdzekļu pārdale, samazinot kādiem citiem iepriekš ieplānotiem mērķiem vai pasākumiem paredzēto. Tas arī, manuprāt, ir grūtākais pašvaldības deputāta darbā – atrast kompromisu starp vajadzībām un iespējām.

Ko vari teikt par pārējiem astoņiem kolēģiem? Kā izdodas sastrādāties?

– Domāju, ka varu sastrādāties ar jebkuru kolēģi deputātu, jo uzdevumi un mērķi mums ir tuvi vai vienādi.

Tavs redzējums par novadu un turpmāko attīstību.

– Novadam strauji attīstīties bez jaunu darba vietu radīšanas un vismaz pašreizējo noturēšanas būs grūti. Tādēļ par ļoti svarīgu uzskatu tūrisma attīstības veicināšanu tās visdažādākajās izpausmēs.

Kādas ir būtiskākās problēmas?

– Būtiskākās problēmas ir tādas pašas kā visā valstī, vispirms jau darba vietu piedāvājuma trūkums, tiešāk sakot – bezdarbs, kas izraisa lielas sociālās un citas problēmas. Šajā kontekstā ielu stāvokli pilsētā un Cesvaines novada lauku ceļu stāvokli, kas arī ir būtiskas problēmas, tomēr uzskatu par mazāk nomācošām.

Tavas domas un komentārs par Ukrainā notiekošo.

– Lai cik dīvaini tas mūsdienās nebūtu, diemžēl problēmas risinājums acīmredzot būs divu labi bruņotu lielvalstu rokās.

Kādi ir ikdienas darba aktuālākie jautājumi ūdenssaimniecības un kanalizācijas jomā?

– Ikdienas uzdevumi ir pēc iespējas racionālāk izmantot uzņēmuma resursus dažādo uzdevumu veikšanā – tehniskās un kadru iespējas mums ir pietiekamas. Pateicoties veiktajiem uzlabojumiem ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmās un atdzelžošanas stacijas un notekūdeņu attīrīšanas ietaišu izbūvei, neparedzamu gadījumu,

kas būtu saistīti ar dzeramā ūdens kvalitātes pasliktināšanos, tā padeves pārtraukšanu patērētājiem, kā arī neattīrītu notekūdeņu novadīšanu vidē, iespējamība ir ļoti maza. Tas gan nenozīmē, ka darba ir maz.

Kādas aktivitātes aizņem tavu laiku brīvajos brīžos?

– Brīvajos brīžos dziedu Cesvaines korī, vasarās labprāt rušinos pa dārzu vai pēc iespējas vairāk esmu pie dabas. Ziema gan nav mans mīļākais gadalaiks, tādēļ tad vairāk laika tiek pavadīts mājās.

Cesvaines novads ir…

– Novads, kurā ir pils, no kuras var redzēt tik tālu, cik tālu gribētos redzēt Cesvaines novadu, ja neskatās Dzelzavas virzienā!

Kristīne Vilciņa, *autores foto*

Restaurācijas darbi Cesvaines pilī

Cesvaines pils ir izcila Latvijas kultūras mantojuma bagātība, kas vienīgā no visām Baltijas pilīm ir iekļauta respektablajā G. Baranovska 19. gadsimta otrās puses arhitektūras enciklopēdijā. Šī izdevuma mērķis bija iepazīstināt sabiedrību ar tālaika izcilākajiem sasniegumiem pasaules arhitektūrā.

Izvēloties par vadmotīvu profesora *Dr. habil. art.* Ojāra Spārīša teikto „Neparastums un augsta izpildījuma meistarība Cesvaines pilī ir jau nodrošinājusi paliekošu vietu kultūras mantojumā un cilvēku izziņas gribā. Taču sapratne vēl ir jāapvieno ar praktisku rīcību", tiek domāts par tālāku Cesvaines pils atdzimšanu.

2013. gadā, no 1. aprīļa līdz 22. decembrim, pateicoties Valsts kultūrkapitāla fonda (VKKF) atbalstītajam projektam, tika veikta Cesvaines pils kungu sarunu telpas logu restaurācija. VKKF finansējums bija EUR 2142,85, Cesvaines novada pašvaldības līdzfinansējums – EUR 85,37. Balstoties uz 2012. gadā veikto kungu sarunu telpas arhitektoniski mākslinieciskо izpēti, sākotnēji tika veikta logu rāmju un logu nišu apdares pildiņu paneļu attīrīšana un pēc tam logu mūra aiļu un restaurējamo koka detaļu apstrāde ar biocīdu pelējuma sēnīšu kolonijas un izsāļojumu likvidēšanai. Sekoja analogu

VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS

trūkstošo detaļu izgatavošana, palodžu restaurācija, logu aizvērtņu restaurācija un izgatavošana vēsturiskajā autentiskajā veidolā. Rezultātā kungu sarunu telpā ir atjaunoti logi ar logu aizvērtņiem sākotnējā veidolā un ilgtermiņā tiek saglabāta un aizsargāta Cesvaines pils kā unikāls 19. gadsimta eklektisma arhitektūras piemineklis. Restaurācijas darbus veica Juris Neimanis. Šī telpa perspektīvā tiks izmantota kā muzeja izstāžu un ekspozīciju zāle. Ieguvēji ir gan Cesvaines pils apmeklētāji (tūristi), gan mākslas profesionāļi, gan vietējie iedzīvotāji, kuriem ir iespēja skatīt atjaunotus vēsturiskos logus un vienlīdz jūsmot par saglabātu unikālu 19. gadsimta beigu pils interjera paraugu.

2014. gada janvārī VKKF tika iesniegts nākamais projekts par Cesvaines pils balles zāles, mūziķu telpas un pieņemamās telpas arhitektoniski mākslinieciskо izpēti un inventarizāciju. 7. martā, noslēdzoties VKKF 1. kārtas projektu konkursam, tika saņemts apstiprinājums par projekta fi-

nansējumu – EUR 2500. Šis finansējums nodrošinās pilnu arhitektonisko izpēti un dokumentācijas izstrādi. Balles zāle, pieņemamā istaba un mūziķu telpa atrodas centrālajā pils 1. stāva daļā. Šajās telpās atrodas visvairāk sienas un griestu gleznojumu, kas ir tipiski jūgendstila augu valsts, cilvēku, dzīvnieku un putnu motīvu ornamenti. Uzmanību piesaista plafona tēlnieciskais veidojums griestu stūros. Pieņemamā istaba atrodas tieši blakus balles zālei un ir ar to saistīta. Telpas griestus rotā plafona veidojumi, kur attēloti visi četri gadalaiki. Šo abu telpu turpinājums ir mūziķu telpa, kur griestus rotā vienpadsmit eņģeļu un arī sienas ir klājuši gleznojumi. Ugunsgrēka seku dēļ, arī tāpēc, ka kopš pils būvēšanas pagājuši 120 gadu un skolas laikā gleznojumi un griestu plafoni ir bijuši pārklāti ar krīta kārtu, gleznojumu stāvoklis strauji pasliktinās, atdaloties arī virsējam apdares slānim. Tāpēc šobrīd tieši šīm telpām neatliekami bija nepieciešama gleznojumu detaļu fiksācija, arhitektoniski mākslinieciskā izpēte, lai perspektīvā varētu plānot šo telpu mākslinieciskovērtībukonservāciju. Tādējādi tiks saglabātas unikālas mākslas vērtības, kuras pārmantos nākamās paaudzes. Šo projektu realizēs SIA „Arhitektoniskās izpētes grupa" mākslas vēsturnieces un restauratores Vijas Strupules vadībā.

Daiga Matroze,
projektu autore un vadītāja,
Cesvaines muzeja speciāliste
Kristīnes Vilciņas foto

IZGLĪTĪBAS IESTĀŽU ZIŅAS

Projektu nedēļa

Tradicionāli februāris skolā ir projektu mēnesis. 1.–4. klases skolēni projektu nedēļā plašāk iepazinās ar simtgadnieces Margaritas Stārastes darbiem, meklēja atbildes uz konkursa jautājumiem, ko bija sagatavojusi skolas bibliotekāre Biruta Spridzāne, iejutās grāmatu ilustratoru lomā. Cik bēdīgi jutās bērni, kad pēc neliela laiciņa saņēma ziņu par M. Stārastes nāvi!

5.–9. klases skolēni radoši un ar interesi iesaistījās skolas 95 gadu jubilejai veltītajā skolas vēstures izzināšanā. Katra klase iesāka un šobrīd vēl turpina veidot atmiņu stāstu krājumu par skolas gadiem. Tiek aptaujāti absolventi, tādējādi iepazīstot skolas dzīvi agrāk. Interesanti, ka vienas klases bērni atklāja, ka arī viņu vecāki vai vecvecāki kādreiz ir mācījušies vienā klasē.

Vizuālās mākslas pulciņa bērni zīmēja darbus konkursam „Trejdeviņas saules lec". Čaklākās rokdarbnieces gatavoja nopietnus darbus konkursolimpiādei „Pavasaris".

Protams, koristi un dejotāji gatavojās deju un koru skatēm aprīlī. Savukārt vidusskolēni steidza pabeigt un aizstāvēt savus zinātniski pētnieciskos darbus.

Šogad daudz vairāk bērnu kvalitatīvi izmantoja akcijas „Ēnu diena" aktivitātes, gūstot jaunu pieredzi un vielu pārdomām.

Sarma Kurme,
direktora vietniece ārpusklases darbā

Projektu nedēļas laikā bērni atklāja, ka arī daži vecāki un vecvecāki mācījušies vienā klasē

Svešvalodu nedēļa

No 24. līdz 28. februārim skolā norisinājās svešvalodu nedēļa. Visas nedēļas laikā skolēniem un skolotājiem tika piedāvāta iespēja katru rītu sasveicināties citā valodā. Citi to ar prieku izmantoja, citi ne.

5. klases skolēniem notika konkurss „Glītākais rokraksts", jo nav noslēpums, ka, ienākot mūsu ikdienā datoram, rokraksti ir pasliktinājušies. 5.a klasē glītākais rokraksts ir Z. B. Šīrei, M. Tipainei, V. Vasilišinam, 5.b klasē – R. Bokam, K. Ruicēnai.

Piektdienas rītā zālē pulcējās 5., 7. un 10. klases skolēni, lai jauktās, draudzīgās komandās parādītu savas zināšanas dažādās valodās. Protams, visvairāk uzdevumu veica angļu valodā, jo tā ir pirmā svešvaloda, ko bērni apgūst skolā. Bija uzdevumi arī krievu, vācu un pat franču valodā. Visveiksmīgākie bija komandas „Buločki" dalībnieki. Pasākumā piedalījās Luīze no Vācijas, kas šobrīd uzturas Madonā un veic brīvprātīgo darbu Madonas evaņģēliski luteriskajā draudzē. Meitene pārzina septiņas valodas, un viņai bija prieks padalīties tajās ar jauniešiem un pierādīt, ka zināt svešvalodas ir stilīgi. Bērniem bija iespēja uzdot Luīzei dažādus jautājumus un pasākuma nobeigumā saņemt atbildes. Pasākums izdevās. Par to paldies skolotājām Irēnai Driķei un Zanei Burņevskai un visam svešvalodu kolektīvam!

Sarma Kurme,
direktora vietniece ārpusklases darbā

Uzvarētāju komanda „Buločki"

Teātra trakums

Kā zināms, savām rokām darinātas lelles mūsdienās uzskatāmas par ekskluzīvu vērtību, tāpēc, lai rosinātu bērnu interesi par teātri un aicinātu pašus iesaistīties literāro darbu inscenējumos, janvārī grupās sadarbībā ar vecākiem tika darinātas krāsainas, kvalitatīvas un daudzveidīgas roku lelles.

Savukārt februārī katra pirmsskolas „Brīnumzeme" grupiņa sagatavoja un rādīja teātra izrādi, kurā izmantoja vecāku darinātās roku lelles. Grupa „Sienāzītis" rādīja roku leļļu teātri pēc latviešu tautas pasakas „Kukulītis" motīviem. Visiem bija liels prieks par Gustava Jankoviča ierunātajām lomām audio ierakstā. Grupas „Spārīte" bērni rādīja teātra izrādi pēc pasakas „Vecīša cimdiņš" motīviem. Grupas „Bitīte" bērni sagatavoja un parādīja izrādi „Kā atrast ceļu…". Grupa „Taurenītis" sanākušos skatītājus iepriecināja ar pašu sagatavoto izrādi „Vectēva cimdiņš". Grupa „Skudriņa" mazos un lielos „Brīnumzemes" skatītājus priecēja ar roku leļļu teātri „Kā lācis gatavojās ziemai". Grupas „Bizmārīte" bērni ar roku lellēm spēlēja teātri „Zem sēnītes", bet vecāki – Kristiāna omīte Agita Auzāne, Terēzes mamma Aija, Bruno mamma Laura Bakanauska, Aleksandras mamma Dana Bikše un Sabīnes mamma Irēna Purena – visus iepriecināja ar teātra izrādi „Pelēnu draiskās dienas". Paldies mūzikas skolotājai Irēnai, kas rūpējās par visu izrāžu muzikālo noformējumu!

Liels paldies bērnu vecākiem par atbalstu, gatavojoties šīm izrādēm, visām pirmsskolas skolotājām un bērniem par sagatavotajām izrādēm!

Jana Medniece,
pirmsskolas skolotāja

Uz panākumiem vērsta profesionālās ievirzes izglītība

Ģimenēm, kuras nopietni organizē savu bērnu mācību darbu un atpūtu saskaņā ar bērna spējām un talantu, Cesvaines Mūzikas un mākslas skolas skolotāji nodrošina iespēju sagatavoties konkursiem. Tajos bērni labprātīgi pārbauda savas spējas salīdzinājumā ar citiem mūsu valsts skolu audzēkņiem. Uz panākumiem vērstu darbošanos nekādi nevar salīdzināt ar vienkāršu savu spēju un prasmju attīstīšanu līdztekus pamatinteresēm, kas nepieciešamas ikvienam bērnam vai pieaugušajam. Panākumu sasniegšanai nepieciešama īpaši stipra nervu sistēma, talants, gribasspēks, disciplīna, kritiska attieksme un – galvenais – nesavtīgs ģimenes atbalsts un līdzdarbošanās.

Māra Bandeniece ar vecākiem un skolotājām

Madara Adamkoviča ar tēti, skolotāju Velgu Sokirku (pa kreisi) un koncertmeistari Daigu Matrozi (pa labi) pēc konkursa Cēsīs

Februārī mūsu skolas audzēknes ar labiem sasniegumiem piedalījās valsts konkursa II kārtā Cēsīs. Ar savu klātbūtni bērnus atbalstīja vecāki. Ģimene un skolotāji guva kārtējo pieredzi turpmākajam darbam – tā noderēs, strādājot ar ģimenēm, kuras ir ieinteresētas īpaši augstos savu bērnu sasniegumos.

Inta Stiene, *Cesvaines Mūzikas un mākslas skolas direktore*

Sākumskolas skolēnu panākumi

4. martā sākumskolas skolēni piedalījās starpnovadu dambretes turnīrā un 2.–4. klases zonas olimpiādē Ērgļos.

Uz dambretes turnīru devās un labas prasmes šajā prāta spēlē parādīja Cesvaines novada uzvarētāji: 1. klases skolnieks Mārtiņš Markuss Ozoliņš (skolotāja Ginta Libeka), 2. klases skolnieks Markuss Isačenko (sk. Rigonda Pinka), 3. klases skolniece Polīna Rutka-Eglīte (sk. Māra Skride), 4. klases skolnieki Patriks Koraļčuks (sk. Dina Tēberga) un Viesturs Akmentiņš (sk. Inese Mickeviča). Konkurence bija liela. Prieks, ka Cesvaines vidusskolas skolēni cīnījās godam. Galvenais, ka skolēni mācās lietderīgi pavadīt brīvo laiku gan skolā, gan mājās.

Zonas olimpiādē Ērgļos skolēni parādīja izcilus rezultātus. Latviešu valodā 2. klašu grupā Rebeka Anna Mālkalne ieguva 3. vietu (sk. Rigonda Pinka), 3. klašu grupā Karlīna Kvēpa saņēma atzinību (sk. Ingrīda Evardsone), 4. klašu grupā Madara Adamkoviča ieguva 1. vietu (sk. Dina Tēberga), bet Aiga Šteinberga – 2. vietu (sk. Inese Mickeviča).

Matemātikā 2. klašu grupā Sindija Rapša ieguva 1. vietu (sk. Rigonda Pinka), 3. klašu grupā Ingars Haritonovs – 2. vietu (sk. Antra Graudupe), 4. klašu grupā Jānis Šņucītis – 1. vietu (sk. Dina Tēberga). Atzīstamu rezultātu 4. klašu grupā parādīja arī Andželika Korneta (sk. Inese Mickeviča).

Teicami rezultāti Cesvaines vidusskolas audzēkņiem arī dabaszinību olimpiādē: 2. klašu grupā Ievai Rūtai Alksnei 3. vieta, 3. klašu grupā 3. vieta Unai Šteinbergai, bet 4. klašu grupā 2. vieta Sabīnei Zanei Cimuškai. Visas ir skolotājas Ineses Mickevičas audzēknes. Liels prieks par Dinas Tēbergas audzēknes Enijas Butreho iegūto 1. vietu dabaszinību olimpiādē.

Sveicu visus olimpiāžu uzvarētājus un godalgoto vietu ieguvējus! Vēlu veiksmi skolēniem starpnovadu 4. klašu olimpiādē latviešu valodā, matemātikā un dabaszinībās 17. aprīlī Madonā un starptautiskajā matemātikas olimpiādē „Tik vai cik", kur konkurence būs daudz lielāka, tāpēc jāiegulda nopietns darbs gatavojoties. Paldies skolotājām par ieguldīto darbu! Mūsu darba augļi ir skolēnu labie rezultāti gan olimpiādēs, gan ikdienā. Lai izdodas!

Ginta Libeka, *starpnovadu sākumskolas MA vadītāja*

Rīdzinieka kartes ēna novados

Pagājušā gada rudenī Rīgas dome pārsteidza iedzīvotājus ar lēmumu ar 2014. gada 1. janvāri par 68 % palielināt sabiedriskā transporta biļešu cenas, vienlaikus nosakot, ka rīdziniekiem būs jāmaksā tikai puse no jaunās cenas. Šobrīd iecere, ka Rīgā nedeklarētie pasažieri maksā divreiz vairāk, ir atmesta un Rīgas dome kā sabiedriskā transporta pakalpojumu pasūtītājs pārvadātājam „Rīgas satiksme" uzdod no visiem pasažieriem iekasēt 60 centu par braucienu.

Vai rīdzinieka karte ir bijis pietiekami gards kumoss, lai pamestu citas pašvaldības un deklarētos Rīgā? Kā skaidro Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē: pārskatot datus no pagājušā gada 1. jūlija līdz šā gada 1. janvārim, ir redzams, ka Rīgā ir kļuvis par 6000 deklarēto vairāk. Protams, ka pieaugums galvenokārt skaidrojams ar cerēto 50 % atlaidi sabiedriskajā transportā rīdzinieka kartes īpašniekiem.

Rīgā notiekošais licis pārskatīt arī citās pašvaldībās deklarēto iedzīvotāju izmaiņas. Cesvaines novada domes lietvede Maija Matule, apkopojot statistiku par novada iedzīvotāju migrāciju, atzina, ka laika periodā, kad tika izziņots šāds galvaspilsētas domes lēmums, arī Cesvaines novadā pieauga to iedzīvotāju skaits, kas izvēlējās deklarēties Rīgā. Taču šis skaitlis nav tik liels, īpaši ievērojot faktu, ka iedzīvotāju skaita samazināšanās ir jūtama jau vairākus gadu desmitus.

Apkopojot pēdējo piecu gadu statistiku, varam redzēt (*skat. 1. tabulu*), ka iedzīvotāju skaits novadā ir samazinājies no 3147 uz 2997, kas 2013. gadā procentuāli ir par 4,77 % mazāk nekā 2009. gadā. Jārēķinās, ka visā valstī joprojām turpinās iedzīvotāju depopulācija. Pēdējā statistika liecina, ka šogad, no 1. janvāra līdz 1. martam, no jauna savu dzīvesvietu Cesvaines novadā deklarējuši 14 iedzīvotāju (ieskaitot 4 jaundzimušos). 2013. gadā šajā pašā periodā tika reģistrēti 15 iedzīvotāju (ieskaitot 4 jaundzimušos). No 2013. gada novembra līdz šī gada 1. februārim (kad izskanējis Rīgas domes paziņojums par rīdzinieka kartes īpašnieku atlaidēm) no Cesvaines novada Rīgā pārdeklarēta 17 iedzīvotāju dzīvesvieta.

Kā visbiežāko argumentu dzīvesvietas maiņai iedzīvotāji min darba vietu trūkumu novadā. Interesanti, ka līdzās jau ierastajām uzturēšanās adresēm Īrijā un Lielbritānijā arvien biežāk parādās tādas valstis kā Norvēģija, Vācija un Dānija.

1. tabula

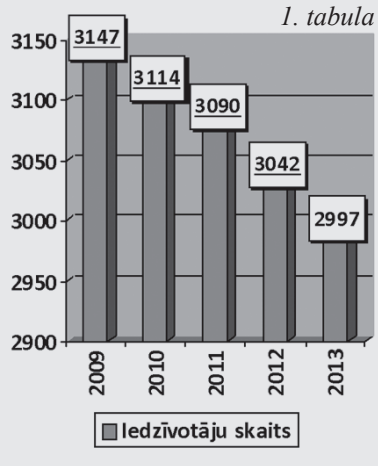

Kristīne Vilciņa *sadarbībā ar domes lietvedi Maiju Matuli*

Citādā Sibīrija

Pēc tikšanās ar cesvainieti Rasmu Melbārdi tieši šāds virsraksts šķiet piemērots intervijai par 1949. gada 25. marta izsūtīšanu. Citāda, jo Rasmas ģimenes pagalmā zaldāti ienāca 26. martā. Citāda, jo tas bija pēdējais ešelons un – atšķirībā no iepriekšējiem, kas bija nonākuši Tālajos Austrumos, – piestāja Omskā.

Rasma Melbārde (dz. Grundule) dzimusi Praulienā, Akmeņsalu mājās. Tētis Pēteris Grundulis pēc profesijas bija sviesta meistars, savukārt mamma Olga audzināja četrus ģimenes bērnus – Rasmu, Andreju, Veltu un Lidiju.

– Represijas, izvešana no mājas līdz nometinājuma vietai visiem bijusi vienāda, par to esmu lasījusi izsūtīto atmiņās. Tas viss ir pārstāstīts. Atšķiras vietas, kurās nometināja. Tā kā mēs bijām pēdējā ešelonā, palikām pusceļā, jo Amūras apgabals jau bija aizņemts, – sarunu iesāk Rasma Melbārde.

– 1949. gada pavasarī mācījos Praulienas Medņa skolas 2. klasē. 25. marts bija piektdiena. Visa klase stāvējām pie loga un vērojām, kā gar skolu brauc viens pajūgs pēc otra. Stundas nenotika. Visi bija satraukti, jo neviens neko arī neteica. Ik pa laikam kāds pajūgs piestāja pie skolas, no klases izsauca kādu, kurš atpakaļ vairs neatnāca. Sestdien devos uz mājām. Biju priecīga, ka mana ģimene bija turpat. Tomēr jutu, ka visi ir satraukti. Pēc kāda laika tēvs saka: „Brauc!" Bija pienākusi mūsu kārta.

Mana ģimene tika ieskaitīta kulakos, jo tika ņemti vērā 1939. gada lauksaimniecības dati: 43 ha zemes kopā ar mežu, 3 zirgi, 15 govju, 7 cūkas un viens algots strādnieks. Padomju vara 1940. gadā zemes platību samazināja, arī 2. pasaules kara laikā tika zaudēti lopi, iedzīve. Dati vairs nebija precīzi. Nekādas pārbagātības nebija, taču ar savu darbu ģimene nodrošināja iztiku.

26. marts bija pavasarīga diena – uz laukiem bija tikai mazliet sniega, vietām bija peļķes. Svešie cilvēki pārbaudīja mājasgrāmatu un teica, lai ņemam mantas un gatavojamies prombraukšanai. Esot valdības pavēle, ka Pētera Grunduļa ģimene jāpārvieto uz dzīvi citur. Sarunās neviens neielaidās un uz jautājumiem neatbildēja.

Rasmai bija 11 gadu, brālim Andrejam – deviņi, māsai Veltai – seši, bet Lidijai – trīs.

Ešelons no Madonas jau bija aizgājis, tāpēc ģimeni aizveda uz Praulienas pagastmāju, kur pārlaida nakti. No rīta agri aizveda uz Rēzekni, salādēja papildu ešelonā, sakabināja sastāvu no visas Latvijas. Bērni raudāja, kliedza, negribēja kāpt vagonā.

– Atceros, kā tēvs nosaka: „Uz austrumiem." Ceļš bija ilgs – ieradāmies 10. aprīlī. Varu teikt, ka brauciena galamērķis bija kā laime nelaimē – mums paveicās, ka mēs bijām netālu no Omskas. Mūs aizveda uz Omskas apgabala Petrovkas sovhozu, kas ir 30 km aiz Omskas. Tā bija liela šķirnes lopu audzēšanas saimniecība. Komandants visiem atņēma pases un pateica, ka ar šo brīdi mēs atrodamies specnometinājumā komandanta uzraudzībā. Divas reizes mēnesī bija jāiet atrādīties. Bez komandanta atļaujas ierādīto dzīvesvietu nedrīkstēja atstāt, jo bēgšanas gadījumā draudēja 25 gadu cietumsods. Visus pārsteidza komandanta paziņojums, ka mēs šeit esam ieradušies labprātīgi un uz mūžu.

Sākumā visas latviešu ģimenes izmitināja klubā. Mūs visus sadalīja pa laukkopības un lopkopības brigādēm. Mūsu ģimeni iedalīja lopkopības brigādē un nosūtīja uz Arkatovku, kas bija 3–4 km no Petrovkas. Māja, kurā bija jāmitinās, burtiski bija salipināta no govju mēsliem, matiem un salmiem. Sākumā bija grūti. Vieglāk kļuva, kad sadīga nātres un balandas, no kurām mamma vārīja zupu. Vasarā lasījām ogas, sēnes un iemācījāmies veikalā paprasīt, ko mums vajag. Iesākumā neko krieviski nesapratām, bet, kad rudenī sākām iet skolā, tas bija viens mirklis – iemācījāmies runāt, rakstīt. Man krievu valodas gramatikā nekad nav bijis mazāk par pieci. Es nezināju, kas ir četrinieks. Pašiem krieviem negāja tik labi. Mājās bērni runājām krievu valodā, bet ar mammu – latviski.

Klimats Sibīrijā bija bargs. Ziemās dziļš sniegs, liels aukstums un puteņi, savukārt pavasaros kājas stiga tik lielos dubļos, ka bija grūti soli paspert. Rudeņi man patika vismazāk, jo tie bija tumši un drūmi, bagāti ar lietavām.

Skola atradās 4 km attālajā Petrovkā, tur mācījās arī ļoti daudz latviešu bērnu. Manā klasē bija krievi, kalmiki, vācieši, ukraiņi un latvieši. Mēs, latviešu bērni, bijām ļoti uzcītīgi skolēni. Arī ar pārējiem klasesbiedriem sadzīvojām ļoti labi. Klases audzinātāja bija komandanta sieva, un viņas meita mācījās ar mani vienā klasē. Skolā bija augstas prasības, bet skolotāji – lai gan prasīgi, bija arī atsaucīgi. Arī viņi bija izsūtīti. Vācu valodu un fiziku mācīja vācietis, ģeogrāfiju – tatāriete. Man padevās visi mācību priekšmeti. Skolā bija stingrība, piemēram, matiem bija jābūt gludi saķemmētiem. Mums mācīja, ka skolā mēs esam darbā. Skolā bija divas maiņas, es mācījos 2. maiņā no diviem pēcpusdienā līdz pašam vakaram. No rīta palīdzējām vecākiem strādāt fermā, tīrījām aizgaldas, tāpēc mācības šķita kā atpūta. Mamma kopa teliņus, četras reizes dienā slauca govis, kā arī kopa audzējamos vaislas šķirnes buļļus. Mamma tur sāka strādāt otrajā gadā. Tad arī alga bija labāka, tika maksātas prēmijas par pārdotajiem buļļiem. Mēs, lielākie bērni, no skolas brīvajā laikā strādājām pat agri no rīta. Vasarā ļoti daudz bija krimilžu – lasījām sēnes un braucām uz Omsku tirgot. Arī svētkus svinējām: mums bija latviešu ansamblis, četru pāru deju kolektīvs. Izsūtījumā redzēts daudz tam laikam modernu lietu, piemēram, pašas fermas, rūpes par lopiem, gaisa sliežu ceļi.

Saku tiešām patiesību par dzīvi Sibīrijā, jo bērna saprašana ir citādāka: labi draugi, skola, esi paēdis. Vecākiem bija grūtāk. Kad 1956. gada vasarā atgriezos Latvijā, mana pirmā doma – tikt atpakaļ. Nevarēju saprast, kā tas var būt – pie mūsu „Akmeņsalām" viss

Petrovka ziemā. Vidusskola – divstāvu ēka, kreisajā pusē kultūras nams

aizaudzis: krūmi, tukšums. Visu vasaru dzīvoju pie radiem Rīgā, bet rudenī devos uz Vircavas vidusskolu.

Ģimene atgriezās rudenī. Diemžēl Akmeņsalu mājas bija aizņēmuši citi – sveši ļaudis. Ģimeni pieņēma tēvabrālis Otto. Pēc labās pieredzes Omskā, kur lopkopība bija augstā līmenī, izvēlējos mācīties par zootehniķi Smiltenes tehnikumā. Omskā bija brīnišķīga zootehniķe – stingra un taisnīga. Viņai vienmēr bija melni svārki, pusmētelis un cepure galvā. Prakses laikā biju Cesvainē, un tad, kad notika sadale, man piedāvāja nākt strādāt uz šejieni. Lai gan bija ļoti labs piedāvājums palikt Gaujienā, te viss šķita pazīstamāks, arī mājas tuvāk. Tā sākās mans Cesvaines laiks.

Ražošanas iecirknī par zootehniķi nostrādāju 26 gadus, vienu gadu pienotavā, pēc tam atkal sovhozā. Jau tehnikumā dejoju tautisko deju kolektīvā, tāpēc arī Cesvainē daudz laika pavadīts saimniecības pašdarbībā: deju kolektīvā to laiku atceramies kā skolotājas Dzidras Rubenes laiku – ar prasībām, darbu, stāju, disciplīnu. Arī tagad, satiekot bijušos deju kolēģus, liekas, ka bijām liela dejotāju ģimene: Silvija un Jānis Porieši, Aina un Jānis Vimbas, Rita un Gunārs Sokolovi, Daina un Imants Galeji, Valda un Raimonds Skultes, Velta un Ivars Eglīši, Alvīne un Andrejs Sidorenko, Zita un Tālis Āboliņi, Praskovja un Ēvalds Orski, mēs ar vīru Andreju un citi. Spilgti prātā palikuši dziesmu

1956. gads, 7. klase: Rasma vidējā rindā, piektā no kreisās

Fizkultūras stunda, granātas mešana. Rasma otrā no kreisās

un deju svētki, to gājieni, kad skaistā un staltā solī gājām no krastmalas uz Daugavas stadionu. Deju kolektīvos kopumā nodejoti 54 gadi.

Apprecējos ar Andreju, izaudzinājām divus bērnus – Aināru un Antru. Tagad esmu sešu mazbērnu vecmāmiņa. Labprāt skatos dažādus inteliģentus raidījumus, kur viss ir pārdomāts, oriģināls. Patīk vērot dziesmu un deju svētkus. Sekoju politikai. Esmu pārsteigta par politiķiem, kas neprot uzrunāt tautu, pastāvēt par sevi, savu viedokli.

Domāju, ka būtu tikai pozitīvi, ja represētie skolās varētu stāstīt par Sibīrijā piedzīvoto. Pirms kāda laika biju uz mazdēla klases stundu, kur stāstīju par izsūtījumu, un bērni bija ļoti ieinteresēti. Gribētu, lai viss, ko izsūtītie ir stāstījuši, neaizietu bojā, bet paliktu par liecību nākotnei. Katru gadu, kad tuvojas 1949. gada 25. marta piemiņas diena, mani joprojām pārņem dīvaina sajūta. Ataust prātā arī bērnības atmiņas.

Kristīne Vilciņa, *foto no Rasmas Melbārdes personiskā arhīva*

„Brīvība iesākās ar domu un ticību – tas visu spēj, kas tic"

Jau iepriekšējā avīzes numurā publicējām Cesvaines vidusskolēnu esejas konkursā „Brīvība iesākās ar domu un ticību – tas visu spēj, kas tic". Šoreiz publicējam konkursa laureāšu Māras Vaskas (2. vieta) un Dārtas Greidiņas (3. vieta) esejas. Arī martā vidusskolā tiek pieminēts un godināts Oskars Kalpaks.

Labdien, mani sauc Māra Vaska. Esmu savas valsts patriote, mana mīlestība pret šo valsti ir tik liela, ka to neizmainīs nekas.

Brīvība iesākās ar… Kā jums šķiet? Virsrakstā rakstīts, ka ar domu un ticību, bet man liekas, ka, pirmkārt, viss iesākās ar to mazo radību, ko sauc par cilvēku. Tieši viņā bija tā doma un ticība, kas arī visu aizsāka. Kas būtu, ja nebūtu drosmīgo cilvēku – patriotu, kuri cīnījās par mums un mūsu zemi? Tieši tā – kur viņi ir tagad, kur ir tā doma un ticība?

Vienu dienu, braucot mājās, pamanīju lidmašīnu. Kā jums šķiet, kāda bija mana pirmā doma? Es jums varu pateikt, ka mana pirmā doma bija – kur gan viņi dodas? Vai prom no Latvijas vai tikai ceļojumā? Un tad man uznāca šaubas, manī bija jautājums, kur tad paliek mūsu nākotne, patriotisms un – galvenais – doma, ticība? Kad no Latvijas tik daudzi brauc prom un pamet savu tēvzemi, kas gan tad ir viņu galvās? Vai kāds šo domu un ticību apspiež? Kur paliek mūsu patriotisms?

Kur ir mūsu valdība, kad viņu vajag? Manuprāt, viņi tikai domā par to, lai viņiem būtu ērti, un varbūt tikai dažreiz par to mazo, bet daudziem tik mīļo Latviju. Senāk cilvēki atdeva visu, lai šī valsts būtu brīva, lai mums būtu labi. Cik daudz cilvēku krita par mums un mūsu valsti! Vai mēs varam tikai lepoties ar viņiem un izteikt savus pagodinājumus? Nē, mēs varam viņiem pateikt lielāko paldies, esot patiesi savas valsts patrioti. Vai jūs mani saprotat? Tas ir atkarīgs no jums, paturiet tos vārdus prātā un ielieciet tos dziļi savā sirdī, un nekad nelaidiet tos ārā!

Latvija – skaists vārds, vai ne? Man prātā nāk vārdi: „Mazliet /../ par lielu, lai paņemtu klēpī un apmīļotu. Mazliet par mazu, lai palaistu vienu pasaules plašajos ceļos." Šos vārdus izsakot, man nāk smaids pār lūpām, iesārtojas vaigi un esmu lepna par to, ka esmu latviete un savas valsts patriote.

Man jums ir viens jautājums. Kur gan pasaulē ir tik skaistas pilsētas un lauki? Kur gan pasaulē ir tik jautri un jauki cilvēki? Kur gan pasaulē ir tik lieli un stipri savas zemes un valsts patrioti? Kur tik skaisti dejo tautiskās dejas un dzied latviešu komponistu dziesmas? Kur ir tik labi dzejnieki un rakstnieki? Kur gan ir visstaltākie jaunekļi un ziedošākās meitas? Kur vēl pasaulē ir latviešu dziesmu un deju svētki? Es jums pateikšu: tas viss ir mūsu mazajā, bet mīļajā Latvijā! Neviens un nekad nepārspēs mūsu valsti, mūsu tēvzemi, mūsu saliedētību un mīlestību vienam pret otru. „Nekur nav tik labi kā mājās, nekur tevi negaida tā!"

Es mīlu savu zemi un savu valsti! Es tai ticu un domāju par to, un, kas tic, tas visu spēj. Paldies tev, Latvija, ka tu man esi, ka tu mani ieskauj savā siltumā un paņem mani savā azotē! Tādas zemes kā tu nekur nav, jo tikai tu esi pati labākā, siltākā un mīļākā. Paldies, ka tu man devi ticību, domu un spēju tev ticēt! Paldies!

Māra Vaska, *7. klases skolniece*

*****

Nekas nav brīvāks par cilvēka domām. Visu notikumu pamatā ir cilvēka domas, ticība tām un spēja savas domas izteikt tā, lai arī citi cilvēki tām noticētu.

Par brīvu Latviju noteikti cilvēki domāja jau daudzus gadsimtus, taču kaut kā pietrūka, lai šo cīņu izcīnītu. Latvija savas brīvības cīņas par valsts neatkarību izcīnīja tikai 1918. gadā, pateicoties daudzu cilvēku kopīgām domām un ticībai, ka tas ir iespējams. Šīs brīvības cīņas noteikti bija ļoti grūtas, un to nevarēja izdarīt viens vai daži cilvēki. Šīs cīņas bija iespējams izcīnīt tikai visiem kopā, noticot domai par brīvu Latviju. Lai to izdarītu, ļoti daudziem bija jāpieņem drosmīgs lēmums – piedalīties un doties cīņā, sev katram bez bailēm jāatzīst, ka par brīvību var nākties maksāt un ir jābūt gatavam nest upuri.

Latvijas brīvības cīņās, un jo īpaši pēdējā cīņā pret Bermonta karaspēku, latvieši parādīja, ka Latvijas armija, pateicoties vienotībai, ticībai un domu spēkam, ar salīdzinoši nelielu skaitu un ierobežotiem resursiem spēja sakaut skaitliski daudz lielāko un labāk bruņoto rietumu brīvprātīgo armiju. Galvenais Latvijas valsts armijas uzvaras panākums – latviešu karavīru drosme un varonīgums, kā arī visas tautas ticība brīvai Latvijai. Viņi pārliecinoši pierādīja, ka ar kopīgu ticību var iegūt valsts neatkarību un brīvību.

Šīs izcīnītās brīvības patiesā vērtība un nozīme ir zināma tikai tiem, kas bija tās dēļ gatavi mirt, lai viņu bērni un bērnubērni varētu dzīvot brīvā Latvijā.

Šodien liekas, ka daudzi ar šo vārdu „brīvība" saprot pavisam ko citu, nekā to saprata Latvijas brīvības cīņu dalībnieki.

Brīvība – tā nav visatļautība. Brīvība – tā ir atbildība! Brīvība – tā nav bezdarbība, bet gan patstāvība izlemt, ko darīt! Patiesa ir tāda brīvība, kas sasaista visas privātās intereses ar kopējām.

Dārta Greidiņa, *6. klases skolniece*

Latviet! Brauc mājās!

Latviet! Brauc mājās!
Brauc mājās, latviet!
Latviet, brauc ātrāk, brauc ātrāk Tu!
Šeit Tavas mājas, pļavas un lauki,
Šeit mūsu bērni un mazbērni augs!
Cik ilgi vari pa pasauli staigāt?
Laiks ātrāk mājup – uz Latviju – braukt.
Liepas un ozoli, bērzi un kļavas
Sen jau pēc Tevis tie Latvijā skumst.
Latviet! Brauc mājās!
Ātrāk brauc mājās!
Lauki un pļavas, un tīrumi sauc:
„Latviet, brauc mājās! Brauc ātrāk!"
Drīz arī lazdas kā senāk šeit plauks.
Lai kur Tu būtu,
Lai kurp Tu ietu!
Latviju neaizmirsti it nekad!
Tā Tavas mājas, bērnība tālā,
Jaunības takas tad atceries vēl!
Latviet, brauc mājās!
Ātrāk brauc mājās!
Visi mēs gaidām Tevi pārnākot.

Man patīk mūsu bērni un viņu drosmes parādīšana Oskara Kalpaka atceres dienā. Paldies jums – mūsu nākotnes laime, cerība, tautas mīlestība, prieks!

Lai veicas visiem Cesvaines skolēniem dzīvē, mācībās, sportā, mākslā, mūzikā! Lai top!

Pats galvenais – lūdzu, esiet saticīgi un saprotoši viens pret otru! Cieniet savus skolasbiedrus!

Ar cieņu – **Lauras tante**

„Cesvaines talanti 2014”

1. martā Cesvaines kultūras namā norisinājās Cesvaines novada bērnu un jauniešu centra (BJC) organizētais pasākums „Cesvaines talanti 2014”. Bērni un jaunieši bija sarūpējuši dažādus priekšnesumus, uzstājoties ar dziesmām, dejām, stāstījumiem, instrumenta spēli un video materiālu.

Jaunos talantus vērtēja žūrija sešu cilvēku sastāvā. Dalībnieki pārstāvēja visas vecuma grupas, turklāt jaunākais bija tikai četrus gadus vecs. Patīkami redzēt, ka bērni un jaunieši bija gatavojušies konkursam: pašu izdomāta izrāde, gatavoti tērpi, pārdomāti iznācieni. To, ka Cesvainē ir talanti, noteikti apliecina arī bērnu un jauniešu iesaistīšanās vairākos priekšnesumos.

Dažādus gardumus un diplomu par uzdrīkstēšanos un drosmi parādīt savu talantu saņēma visi, taču žūrijai bija jānosaka trīs labākie priekšnesumi. Žūrijas vērtējumā 1. vietu ieguva Valts Veismanis, 2. vietu – Ramona Kozlovska un Velta Škurova, 3. vietu – Renāte Gaponova. Pirmo trīs vietu ieguvēji balvā saņēma iespēju apmeklēt baseinu atpūtas centrā „Mora”.

Lai gan konkurss devis iespēju bērniem un jauniešiem sevi parādīt plašākai auditorijai, pēc pasākuma radušās diskusijas par atsevišķu priekšnesumu ētisko pusi. Talantu konkurss tika rīkots ar mērķi radīt iespēju dažāda vecuma bērniem un jauniešiem parādīt savu talantu un prasmi uzstāties auditorijas priekšā. Taču dažos priekšnesumos bija manāma seksualitātes un vardarbības kultivēšana.

Ir pozitīvi vērtējama BJC iniciatīva šāda pasākuma organizēšanā un vadīšanā, tāpēc arī radušās diskusijas, to pamatojums ir izvērtēts un ņemts vērā. Cesvaines novada BJC atvainojas, ka pasākumā tika demonstrēts videoklips, kurā notika fiziska vardarbība. BJC, protams, neatbalsta vardarbības propagandu, kas rodas, nekritiski demonstrējot vardarbību. Novēlam konkursa dalībniekiem turpināt radošo darbību. Gan pieaugušie, gan bērni un jaunieši mācās no savām kļūdām. Lai nerastos pārpratumi, turpmāk pirms šāda pasākuma

tiks rīkots ģenerālmēģinājums, lai izvērtētu katru priekšnesumu.

Kristīne Vilciņa, *autores foto*

„Treasure of games”, Gruzija, Tbilisi

Kā bērnu un jauniešu centra darbiniecei man bija iespēja piedalīties apmācībās „Spēļu vērtība darbā ar bērniem un jauniešiem”, kas notika 14.–23. februārī Gruzijas galvaspilsētā Tbilisi. Šajās apmācībās guvu jaunas idejas, gubu jaunas pieredzes, ko varēšu izmantot darbā ar bērniem un jauniešiem.

Apmācībās daudz runājām un diskutējām par spēlēm. Spēlējām daudz dažādu spēļu. Iemācījāmies jaunas dažādu valstu spēles, jo apmācībās piedalījās bērnu un jauniešu centru darbinieki no Latvijas, Igaunijas, Moldovas, Rumānijas, Ukrainas un Gruzijas.

Astoņās dienās Gruzijā guvu daudz iespaidu, jo mūsu nodarbības notika arī pa pilsētu. Kad

bijām sadalīti grupās, viens no uzdevumiem bija aiziet ciemos pie kādas gruzīnu ģimenes. Ģimene nebija turīga, taču viņi mūs uzņēma ar lielu sirsnību un laipnību. Ievērojām, ka pārsvarā visi gruzīni ir laipni, izpalīdzīgi. Šīs valsts kultūra ir ļoti īpaša.

Atrodoties galvaspilsētā, varēja redzēt gan lielu nabadzību, gan bagātību. Daudzās vietās vēl bija redzamas kara sekas, bet – kā paši gruzīni saka – galvaspilsēta lēnām sāk veidoties, un tā tiek veidota kā tūrisma pilsēta.

Šīs apmācības veicināja manu profesionālo izaugsmi un sniedza sapratni, cik tomēr labi mēs Latvijā dzīvojam.

Liels paldies Cesvaines novada domei par sniegto atbalstu, lai varētu piedalīties šajās apmācībās!

Lāsma Markevica, *Cesvaines novada bērnu un jauniešu centra vadītāja*

Foto no autores personiskā arhīva

Bērna vispusīga attīstība vai nepamatota pārslodze

Katram saprotams, ka vecāki ir ieinteresēti vispusīgā savu bērnu attīstībā.

Lai gan Cesvaines novads ir valstī viens no mazākajiem, varam secināt, ka interešu izglītības un profesionālās ievirzes izglītības piedāvājums mūsu novadā ir tiešām iespaidīgs.

Interešu izglītības pamatuzdevums ir vispusīga jebkura bērna attīstība. Reizēm tā dod impulsu nākamās profesijas izvēlei. Šo pulciņu darbība var tiekties arī uz augstiem sasniegumiem, kam nepieciešama nopietna attieksme, darbs un stingra disciplīna, kas tomēr nav pa spēkam jebkuram. Kā piemēru minēšu tikai dažus interešu izglītības pulciņus, kuru darbība, pēc manām domām, liecina par tieksmi uz augstiem sasniegumiem.

Ar senām tradīcijām Cesvaines vidusskolā darbojas Jāņa Šķēles vadītie deju kolektīvi, kuri nodrošina bērniem ne tikai augstākos novērtējumus kārtējās deju skatēs, bet arī interesantus ārzemju braucienus, sadarbības koncertus ar draugiem u. tml. Ar šādiem kolektīviem skola pamatoti lepojas.

Par unikālu kolektīvu var uzskatīt Vitas Krūmiņas ģitāristu ansambli, kura dalībniekus, kā zināms, uzskata par visā valstī labi pazīstamās Austras Pumpures mazbērniem, jo vadītāja ir viena no tā dēvētajiem Austras bērniem. Kolektīvs aktīvi sadarbojas ar pašu A. Pumpuri un līdzīgiem kolektīviem, piedaloties nometnēs un koncertos. Tam ir nepieciešams regulārs mēģinājumu un patstāvīgais darbs.

Visjaunākie no interešu izglītības pulciņiem ir estrādes mūzikas grupas, kur savu darbu ir ieguldījuši tādi estrādes mūzikas entuziasti kā Alvis Duplinskis, Māris Rauda u. c. Pašreizējais vadītājs, aranžētājs un komponists Ainārs Melbārdis var lepoties ar kolektīvu iegūto augsto novērtējumu skatēs valsts mērogā un panākumiem kolektīvu koncertos, sadarbojoties ar citiem līdzīgiem kolektīviem. Nepieciešama visu dalībnieku saliedētība un pacietīga, kaut nogurdinoša darbošanās ikdienā.

Cik zinu, Ērikas Doganas zīmēšanas pulciņa dalībnieki regulāri gūst panākumus konkursos, taču tajā var darboties katrs, kuram ir uzņēmība aiziet uz nodarbību.

Arī teātra iestudēšana vai daiļlasīšanas prasmju izkopšana nav iedomājama bez entuziasma, talanta un darbaspējām, un regulāra ikdienas darba.

Katrs saprot, ka sportā panākumus gūst tikai ar ikdienas treniņiem, taču var arī vingrot savam priekam.

Cesvainē, valsts un pašvaldības finansēta, ar nelielu vecāku līdzfinansējumu (EUR 7 mēnesī) bērniem ir pieejama profesionālās ievirzes izglītība, kuras pamatuzdevums ir sagatavot audzēkņus profesionālās izglītības iegūšanai mūzikā vai mākslā. Tas jādara līdztekus vispārējai izglītībai, citādā veidā mūziķa vai mūzikas skolotāja, kā arī mākslinieka vai mākslas skolotāja profesija nav apgūstama. Tā kā šo ceļu izvēlas salīdzinoši maz mūsu skolas absolventu, par galveno skolas uzdevumu kļūst personas vispārējo spēju attīstīšana.

Ir zināms, ka pētnieki atzinuši mūzikas un mākslas apmācību par labāko un iedarbīgāko veidu intelektuālo spēju attīstīšanai. Sakarā ar to skolā ir licencētas divējādas programmas: attīstošā un profesionālā programma mūzikā un pamata programma mākslā. Lai arī attīstošo programmu izvēlas vairākums mūzikas nodaļas audzēkņu, tomēr jāsaka, ka kampaņu veidā mūzikas instrumenta spēli nav iespējams apgūt pat visvienkāršākajā līmenī. Ir nepieciešams regulārs, ritmisks darbs gan skolotāja vadībā, gan patstāvīgi. Atbalstot vecāku vēlmi vispusīgi attīstīt bērnu, arī mākslas nodaļā ir tikai pamata, nevis profesionālā programma ar samazinātu stundu daudzumu, lai bērni varētu apmeklēt arī citas piedāvātās nodarbības.

Skolas mūzikas nodaļā var apgūt šādas programmas: klavierspēle, vijoļspēle, čella spēle, flautas spēle, klarnetes spēle, saksofona spēle, kora klase. Pēdējos divus mācību gadus popularitāti ieguvis piedāvājums personām bez vecuma ierobežojuma apgūt instrumenta spēli vai dziedāšanu. Samaksa par vienu stundu (ieskaitot nodokļus) ir EUR 5,88. Tik arī maksā viena nodarbība valsts un pašvaldības finansētajā Mūzikas un mākslas skolā. Skolotājiem, kuri ieguvuši 3. kvalitātes pakāpi, pienākas 8 % piemaksa.

Vēlos izskaidrot, ka ar vienu audzēkni mūzikas nodaļā individuāli strādā vismaz trīs skolotāji: instrumenta spēles skolotājs (2 stundas nedēļā), koncertmeistars, klavierspēles skolotājs (0,5 stundas nedēļā) un administrācija (direktore). Audzēknis piedalās arī grupu stundās: mūzikas mācībā (2 stundas nedēļā), kolektīvajā muzicēšanā (1–2 stundas nedēļā). Mākslas nodaļā viens audzēknis mācās 3–10 stundas nedēļā. Ar to gribēju vērst uzmanību uz to, cik dārga ir šāda izglītība. Patīkami, ka daži bērni ar nopietnu vecāku līdzdalību spēj kvalitatīvi apvienot vairākus no mūsu novada piedāvājumiem. Tas arī ir visu pedagogu mērķis – nodrošināt kvalitatīvu, vispusīgu, bērniem pieejamu un iespējamu nodarbošanos.

Taču ir arī problēmas, kuras gribētu akcentēt, lai novērstu situācijas, kad vecāki savas aizņemtības vai citu iemeslu dēļ atļauj bērniem pieteikties gandrīz visos pulciņos un abās – mūzikas un mākslas – nodaļās, nepamanot, ka bērns pat fiziski nespēj regulāri apmeklēt visas nodarbības, tikai reizēm – pēc saviem ieskatiem – ierodas kādā no nodarbībām, par iedziļināšanos būtībā nemaz nerunājot. Tā cieš kolektīvi, kuri tendēti uz panākumiem, un bērna izglītība, kura ir ļoti dārga, taču bieži netiek apgūta pat pamata līmenī. To varētu nosaukt par izšķērdību. Ar šo vēlos aicināt vecākus rūpīgāk iedziļināties mūsdienu situācijā, kad bērnam ir nepieciešama gan vispusīga attīstība, gan zināma tās kvalitāte, citādi labi domātais var izvērsties virspusīgā un nevienam nevajadzīgā rosībā. Domāju, ka mūsdienu cilvēkam jādarbojas ne tikai darbošanās pēc, bet arī pēc būtības izprotot savas darbošanās jēgu.

Aicinu vecākus biežāk lūgt palīdzību skolotājiem, klašu audzinātājiem, pulciņu vadītājiem un skolu direktoriem, lai pēc iespējas labāk izvēlētos, cik uz panākumiem vērstu pulciņu un izglītības programmu vai vienkāršu, attīstošu nodarbību katram bērnam būtu nepieciešams apmeklēt, lai pēc būtības realizētu galveno mērķi – bez pārslodzes vispusīgi attīstītu bērnu. Vēlētos biežāk dzirdēt vecāku ieteikumus šo problēmu risināšanā.

Inta Stiene, *Cesvaines Mūzikas un mākslas skolas direktore*

Juris Sārnis

Sieva pret pašas gribu

2. turpinājums

Zenta bija pārsteigta, ka bufetes telpa atradās blakus virtuvei. Aiz stikla vitrīnām un saldējamās iekārtas dažāda veida saldējums, dzērieni, sulas, alus un vēl daudz kas cits. Masīvās koka mēbeles atgādināja senos krogus ar mūsdienīgām iezīmēm. Arī balkona koka detaļas bija māksliniecisk apdarinātas.

Jānis norādīja Zentai uz vietu pie galda, no elektriskās krāsns paņēma brokastis, uz galda nolika arī sulas dzērienu un saldējumu.

„Sakiet – jūs laikam esat ļoti bagāts? Ja nav apmeklētāju, jūs taču ciešat lielus zaudējumus?” jautāja Zenta.

„Nezinu, mums pietiek, pat visus gribētājus nevaram uzņemt, sanāk vienam otram arī atteikt, lai gan cenšamies tā nedarīt.”

„Ko jūs sakāt?! Šai nostūrī – te taču ir gandrīz vai džungļi!”

„Nesakiet vis! Vakarā šeit būs balle, pareizāk sakot, mednieku vakars, tā ka es jūs ielūdzu. Ja esat paēdusi, iesim, es jums parādīšu apkārtni un savu saimniecību. Lūk, arī saulīte sāk spīdēt.”

„Te taču visiem nav rūmes!” viņa izsaucās, gandrīz aizrijoties ar sulu.

„Es jums neparādīju zāli!” Jānis atvēra vēl vienas durvis, aiz tām atradās paliela telpa ar paaugstinājumu, uz tā – klavieres. „Te vietas pietiek piecdesmit līdz sešdesmit viesiem. Nu, kā patīk?”

„Vareni! Zināt, Jāni? Es esmu pārsteigta. Ja jums ir klavieres, kāds tās spēlē. Varbūt jūs aicināt muzikantus no citurienes?”

„Pareti māte spēlē, tad vēl viena meita, mēs viņai apmaksājam klavieru studijas netālajā mūzikas skolā.”

„Jūs pats nespēlējat? Varbūt jums nav laika?”

„Laiks ir, reizēm jau paplinkšķinu.” Jānis piesēdās pie klavierēm un sāka spēlēt valsi no „Zvejnieka dēla”.

„Bet, Jāni, jūs taču esat īsts muzikants!”

„Reizēm, kad ir skumji un garš laiks, uzspēlēju, bet ļoti reti.”

„Sakiet, Jāni, cik mājā istabu, ja jau viesus gribat uzņemt? Augšstāvā jau jums viss ir ļoti solīdi.”

„Visas kopā ņemot – divpadsmit, bet bez mūsu istabām. Tas tāpēc, ka gribējām izbūvēt nelielu viesu namu.”

Tas bija krietni sen, vēl pagājušā gadsimta astoņdesmito gadu sākumā, kad Zenta pēc Vecbebru biškopības tehnikuma beigšanas ieradās šīs puses kolhozā par biškopi. Pāris gados viņas paveiktais jau tika atzīmēts rajona labāko saimniecību pārskatos. Jaunā, simpātiskā meitene atrada savu izredzēto saimniecības ekonomistā Jānī. Abiem jaunajiem kolhozā tika rīkotas sabiedriskās kāzas. Tās notika Jāņu dienā. Saimniecības valde un priekšsēdētājs deva rīkojumu attiecīgajiem speciālistiem šo darbu veikt. Tika darīts alus, sieti sieri, cepta maize un pīrāgi, celti goda vārti. Togad visi steidzās un darbojās, it kā tās būtu pašu kāzas. Liels bija pārsteigums, ka ar kolhoza darbiem visi bija aizsteigušies daudziem priekšā. Brauca pārbaudītāji, taču nevarēja noliegt: ierosme un steiga nāca no tā, ka saimniecībā precas divi ļoti mīlēti un cienīti jaunieši. Tas bija visus tā aizrāvis, ka nevienam nevajadzēja aizrādīt, kas darāms. Kolhozniekiem pirms kāzām tika dotas divas brīvas dienas.

Pienāca ilgi gaidītie Jāņi. Ar uguņošanu, dziesmām, dejām un tostiem jaunie tika ievadīti dzīvē. Kolhoza valde jaunajam pārim uzdāvināja veco, lielo muižas guļbaļķu riju, lai jaunie guļot tikpat cieši kā rijas baļķi. Tas nekas, ka rijai vairs nebija kārtīga jumta. Pēc Jāņiem tika rīkota talka: riju pārveda uz „Ezerkrastiem” un pāris dienās salika no jauna. Zenta sāka dzīvot „Ezerkrastos”, visu cienīta un mīlēta. Jāņa vecāmāte un viņa vecāki nevarēja beigt jūsmot par vedekliņu, ne velti plašā apkārtnē un rajonā viņu nesauca citādāk kā par bitīti.

Pirmais viņiem piedzima Pēterītis, nosaukts Jāņa tēva vārdā. Pēc diviem gadiem – Anniņa. Visiem bija lieli prieki un šķita, ka uz zemes nav laimīgāku cilvēku, bet lielai laimei vienmēr seko vēl lielāka nelaime un izmisums. Pavasara kailledū, braucot no rajona, Zenta autoavārijā aizgāja bojā. Sēroja visi, bet „Ezerkrastu” ļaudis lielā izmisuma dēļ vairs nevarēja ne pazīt.

Afiša

No 18. marta Cesvaines pils muzeja izstāžu zālē skatāma Ērikas Doganas gleznu izstāde „Krāsaina smarža”

25. martā plkst. 14.00 Cesvaines evaņģēliski luteriskajā baznīcā Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai veltīts atceres brīdis

29. martā plkst. 17.00 Cesvaines Kultūras namā koru sadziedāšanās koncerts „Mēs tikāmies martā…”. Piedalās Taurenes un Dzērbenes jauktais koris „Pie Gaujas”, diriģente Solveiga Vītoliņa, Kalsnavas pagasta sieviešu koris „Silvita”, diriģente Antra Āboltiņa, Valmieras kultūras centra vīru koris „Imanta”, diriģente Ilze Krūmiņa, Cesvaines Kultūras nama jauktais koris „Cesvaine”, diriģente Ija Voiniča. Visi laipni aicināti!

12. aprīlī plkst. 19.00 Cesvaines Kultūras namā Cesvaines Tautas teātra pirmizrāde „Kāzas Bazūnēs”. Režisore – Alda Alberte. Ieeja – EUR 2. Ar plkst. 22.00 – balle kopā ar grupu „Kamēr jauni” (Raivis un Gunārs), ieeja – EUR 2

Redzes pārbaude

Redzes pārbaude Cesvainē būs pieejama Cesvaines sociālā dienesta telpās Pils ielā 2

2014. gada
- 16. aprīlī,
- 14. maijā,
- 18. jūnijā.

Redzes pārbaudi veic optometrists *Mg. phys.* Sergejs Petručeņa, maksa par konsultāciju – € 4,27 (Ls 3).

Iepriekšēja pieteikšanās pa tālruni: 26340887

Ir iespējams arī:
- **pasūtīt brilles,**
- **pasūtīt kontaktlēcas,**
- **iegādāties briļļu futrāļus, salvetes, kontaktlēcu kopšanas līdzekļus,**
- **nodot remontā brilles.**

** Atšķirībā no acu ārsta optometrists izraksta briļļu recepti, bet neārstē acu slimības. Ja rodas aizdomas par medicīniskiem traucējumiem, tad optometrists iesaka apmeklēt oftalmologu (acu ārstu).*

Zemes stunda

29.marts plkst. 20.30

Pie jaunās lapenes Mīlas taciņā!

Aicināsim izslēgt gaismu uz vienu stundu!

Kopā dziedāsim, malkosim tēju un gatavosim uz ugunskura īpašo maizīti!

Aicinām bērnus, jauniešus kopā ar saviem vecākiem pavadīt šo stundu kopā!

Organizē
Cesvaines novada bērnu un jauniešu centrs

Nr. 3 (248) 2014. gada 20. marts
Izdevējs: Cesvaines novada dome
Reģistrācijas apliecība Nr. 1578
Tirāža – 500 eks.
Redaktore – Kristīne Vilciņa,
tālr. 64852030
e-pasts: kristine.vilcina@cesvaine.lv
Iespiests:
SIA „Latgales druka”
Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild rakstu autori.
Publikācijai paredzētos materiālus iesniegt līdz katra mēneša 5. datumam.

Par bērnu ar viena gada vecumu uzņemšanu Cesvaines pirmsskolā „Brīnumzeme”

Cesvaines pirmsskolā „Brīnum-zeme” ar 2014. gada 1. septembri tiek plānota jaunas grupas atvēršana bērniem vecumā no 1 gada līdz 2 gadiem.

Cienījamie vecāki, laipni lūdzu jūs pieteikt bērnus uzņemšanai jaunajā grupā, jo grupu iespējams atvērt tikai tad, ja ir vecāku pieprasījums pēc šāda vecuma bērnu grupas.

Pieteikumus, lūdzu, sūtiet uz e-pasta adresi *brinumzeme@cesvaine.lv* vai iesniedziet vadītājai vai vadītājas vietniecei katru darba dienu no plkst. 9.00 līdz 16.00 Celtnieku ielā 1 Cesvainē. Pieteikumus gaidīsim **līdz 2014. gada 31. maijam.**

Vairāk informācijas pa tālruni 64852347, mob. t. 28352392.

Skaidrīte Aveniņa, *Cesvaines pirmsskolas „Brīnumzeme” vadītāja*

Cesvaines pilī Ērikas Doganas gleznu izstāde „Krāsaina smarža”

18. martā Cesvaines pils muzeja izstāžu zālē notika novadnieces Ērikas Doganas gleznu izstādes „Krāsaina smarža” atklāšana. Pavasaris, dabas atmoda, saulainas dienas, visapkārt ziedi visās varavīksnes krāsās un arī pati māksliniece – kolorīta personība. Gatavojoties izstādes atvēršanai, aicināju Ēriku mazliet pastāstīt par savu radošo darbu, atskatīties uz paveikto un nedaudz pieskarties šībrīža izjūtām.

– Smarža ir it visam ap mums. Agram rītam, vakaram, lietum, gadalaikiem, telpai, puķei. Man vienmēr gribējies šo sajūtu uzgleznot. Tas nemaz nav tik vienkārši, bet dod daudz prieka un liek meditēt un domāt.

Esmu dzimusi 1963. gada 25. decembrī Cesvainē. Mācījos Aizkujas pamatskolā, Cesvaines vidusskolā, Rēzeknes Lietišķās mākslas vidusskolā, Daugavpils Universitātē. Esmu mākslas skolotāja Cesvaines vidusskolā un Cesvaines Mūzikas un mākslas skolā. Bet lielākā skola gleznošanā man ir bijuši plenēri „Laisma”, kuros piedalos kopš 2002. gada. Tas ir arī pieturas punkts, kad sāku gleznot, strādāt ar eļļas krāsām un mācīties šo tik aizraujošo tehniku. Sāku piedalīties arī izstādēs. Esmu ļoti daudz mācījusies no profesionāliem gleznotājiem Jura Ģērmaņa, Valerija Baidas, Agnijas Ģērmanes, Vitas Mercas, Elgas Grīnvaldes un citiem, kas piedalījās „Laismā”, – gan strādājot kopā, gan arī reāli gleznojot un analizējot uzgleznoto. Par plenēriem vienmēr esmu teikusi, ka tos var salīdzināt ar ārzemju ceļojumu – vienkārši brīnišķīgs piedzīvojums.

2010. gadā Madonas muzejā uzdrošinājos parādīt savu pirmo izstādi „Redzējums”. Un nu, 2014. gada martā, Cesvaines pilī top izstāde „Krāsaina smarža”.

Zīmēt, gleznot, saredzēt, vērtēt, mācīties – tā ir mana ikdiena. Un es tiešām esmu priecīga, ka strādāju ne tikai ar bērniem, bet arī ar pieaugušajiem mūsu mākslas studijā Cesvainē. Tā ir vieta, kur var mācīties runāt caur krāsām, radoši darbojoties, gleznojot un zīmējot, atklājot ko jaunu, aizmirst uz brīdi problēmas un veltīt laiku sev. Katram no mums Dievs ir devis savus talantus un dāvanas. Man – gleznot, citam – rakstīt dzeju, muzicēt. Un ir tiešām prieks kalpot ar šīm brīnišķīgajām dāvanām. Lai vairojas prieks, labestība un mīlestība mums apkārt un pasaulē!

Izstāde būs atvērta ar 18. martu un būs aplūkojama visu šīs vasaras sezonu. Esiet gaidīti Cesvaines pilī!

Daiga Matroze, *Cesvaines muzeja speciāliste*

Atbalstīts projekts „Profesionālās mākslas pieejamība Cesvaines un Lubānas novadā”

Valsts kultūrkapitāla fonds (VKKF) atbalstījis projektu „Profesionālās mākslas pieejamība Cesvaines un Lubānas novadā”.

Ar šī projekta palīdzību vēlamies uz Cesvaini un Lubānu uzaicināt Latvijas Leļļu teātri un Valmieras Drāmas teātra aktierus ar izrādēm bērniem. Abas izrādes ir paredzētas pirmsskolas un sākumskolas bērniem. Projekta ietvaros tiks īstenots arī folkloras grupas „Iļģi” koncerts, kurā ģimenes ar dažāda vecuma bērniem un jauniešiem tiks iepazīstinātas ar latviešu tautas instrumentiem un latviešu tautas dziesmām, kā arī ar mutvārdu folkloras daiļradi.

Mēs dzīvojam laukos, un ne visiem vecākiem ir iespēja savus bērnus aizvest uz valsts profesionālajiem teātriem, koncertiem to attāluma un biļešu dārdzības dēļ. Manuprāt, ir ļoti svarīgi bērniem piedāvāt augstas kvalitātes kultūras produktus, lai radītu pareizu priekšstatu par teātri un par mūsdienīgu, modernu folkloras grupu. Pret kultūras programmas piedāvājumu bērniem ir jāizturas ar vislielāko atbildības izjūtu, jo viņi būs mūsu nākamie profesionālās mākslas skatītāji.

VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS

Projekta līdzfinansējums no VKKF – EUR 1200.

Kristīne Aumele

Pateicības

Gribu pateikt paldies par to labo, pozitīvo gaisotni, kas valda Cesvaines aprūpes centrā. Īpaši vadītājam J.Rozenbergam, D.Markevicai un D.Rošānei, kā arī pārējiem darbiniekiem par iejūtību un darba attieksmi, veicot savus pienākumus, kas atvieglojа mammas sāpes.

Mēs klusi paliekam šai krastā
Vēji šalko un mierinās mūs,
Bet tuva vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņā būs.

Dēls Valērijs

Sludinājumi

Vēlos īrēt vienistabas vai divistabu dzīvokli Cesvainē. Tālr. 20312344 (Ilze).

LLKC MKPC Meža konsultāciju pakalpojumu centrs

JAUNO MEDNIEKU UN MEDĪBU VADĪTĀJU APMĀCĪBAS!

SIA „LLKC” meža konsultāciju pakalpojuma centra Madonas nodaļa organizē jauno mednieku un medību vadītāju apmācības, kas plānotas

šī gada 5.aprīlī plkst. 9.00 LKB 2. stāva zālē Poruka ielā 2, Madonā

Apmācības notiks sestdienās un svētdienās, praktiskās apmācības šautuvē „Palejas” Praulienas pagasta Madonas novadā (6 km no Madonas).

Dalības maksa jaunajiem medniekiem: EUR 170,00 (Ls 119,48)

Dalības maksa medību vadītājiem: EUR 115,00 (Ls 80,82)

Apmācību dalībnieki saņems izdales materiālus ar prezentācijām, brošūru „Ūdensputnu noteicējs” pēc vēlmes arī elektroniskā versijā, ja līdzi būs elektroniskās informācijas nesējs.

Šautuvē tiek nodrošināts ierocis un 20 patronas šaušanai pa stāvošu un kustīgu mērķi (mežacūku).

Personas, kuras apguvušas apmācību kursu programmu, iegūst sertifikātu, kas ļauj kārtot eksāmenu mednieka apliecības iegūšanai.

Pieteikties uz apmācībām pa tālr.: 28381176 (Mairita Bondare)

Dzimuši

Miķelis Apfelbergs
februārī
Māris Frinde
februārī
Kaspars Daniels Breidaks
februārī

Laulāti

Ivars Panfilovs un **Rudīte Burkeviča** februārī

Apsveikumi

Katru dienu pa sapnim, pa cerībai,
Smaidam siltam un vārdam sirsnīgam;
Katru dienu pa prieka brītiņam
Lai ievijas dzīves apcirkņos!

Nozīmīgajās dzīves gadskārtās sveicam:

80 gados – Gunāru Kornetu, Tatjanu Vīksni,
85 gados – Ēvaldu Zvirgzdiņu,
90 gados – Gaidu Meisteri,
92 gados – Jāzepu Jakovelu!

Cesvaines pašvaldība

Informācija

Valsts SIA „Autotransporta direkcija” saksaņā ar 28.02.2014. sabiedriskā transporta padomes sēdes Nr.3 lēmumu, veic šādus grozījumus AS „Nordeka” apkalpotajā reģionālajā starppilsētu nozīmes maršrutā Nr. 7628 Gulbene – Madona: uz eksperimenta laiku (četriem mēnešiem) atklāj reisu Nr. 09 plkst. 17.15 no Gubenes autoostas ar izpildi piektdienās un svētdienās; uz eksperimenta laiku (četriem mēnešiem) atklāj reisu Nr. 08 plkst. 19.15 no Madonas autoostas ar izpildi piektdienās un svētdienās.

Izmaiņas stājas spēkā ar 2014. gada 1. aprīli.

Vidzemes plānošanas reģions

Zolītes turnīrs

23. februāra uzvarētāji**:**
1. vieta – Jānis Burkevics
2. vieta – Rolands Družoks
3. vieta – Juris Praškevičs

16. marta uzvarētāji:
1. vieta – Dzintars Bušs,
2. vieta – Jānis Kalve,
3. vieta – Jānis Matulis.

Nākamā spēle **13. aprīlī plkst. 11.00** Cesvaines Kultūras namā.

Līdzjūtības

Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgās
Sirds ilgi saglabās.

Izsakām līdzjūtību **Rutai Jakovičai,** uz mūžu no brāļa šķiroties.

Kāpņu telpas kaimiņi

Miruši

Dzimtsarakstu nodaļas informācija

Milda Lutere 1930–2014
Hermīne Barlote 1925–2014
Tamara Vorslava 1941–2014
Lidija Cepurīte 1928-2014

Ķinderu kapu pārziņa informācija

Anna Sakārne 1914–2014
Mārtiņš Jakovičs 1948–2014